

mission, der virkelig kunde være et Udtryk for de Stemninger, som ere til Stede ogsaa i Folkekirken. Men jeg er gaaet væk fra det, fordi den ærede Minister ikke ønskede det, men ønskede, at Menighederne skulde direkte være interesserede i Sagen derved, at de fik Valgret til Kommissionen.

Den højtærede Minister sagde ogsaa, at jeg stadig havde argumenteret ud fra, at den Valgmaade, jeg havde foreslaaet her, var bedre end den, den højtærede Minister havde foreslaaet, nemlig at lade Valgene foregaa gennem Menighedsraadene. Det har jeg slet ikke sagt, men vi maa jo erindre, at vi have jo ikke Menighedsraadene, og det er netop det, jeg siger, at Landstinget, før det vedtager Lovforslaget om Menighedsraadene, vil have Spørgsmaalet overvejet i en Kommission. Hvis vi havde haft Menighedsraadene, skulde jeg ikke have modsat mig, at de ogsaa kom til at vælge Halvdelen af Kommissionens Medlemmer, aldeles ikke. Men vi have dem nu en Gang ikke, og jeg tror ikke, vi faa dem, fordi det andet Ting ikke vil, før det bliver overvejet i den Kommission, det ønskes skal nedsættes. Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt, naar Ministeren siger, jeg har kritiseret det Valgrundlag, som er foreslaaet for denne Kommission; det har jeg ikke, men jeg har ikke kunnet tiltræde det, fordi jeg tror, det ikke kommer til at foreligge og ikke kan foreligge. Hvis den højtærede Minister havde sagt: Vi vælge Menighedsraad efter de Regler, der staa i Lovforslaget, og de Menighedsraad skulde saa igen vælge Kommissionen, saa skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod det, men jeg tror, det vil være en meget stor Omvej at gaa for at nedsætte denne Kommission, som vi meget lettere kunde faa ved direkte at lade Folkekirkens Medlemmer vælge de Valgmænd, der skulde træde sammen og udvælge Medlemmerne af Kommissionen.

Disse Udtalelser kunne i øvrigt ogsaa gælde de Bemærkninger, der bleve gjort af det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen), der jo ligesom Ministeren var forundret over min forandrede Stilling i Aar mod i Fjor. De Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), skal jeg ikke komme vidtløftig ind paa. Det, han mente, var jo, at det var et alt for vidt Grundlag, som jeg i mit Ændringsforslag havde givet for Valgretten til denne Kommission. Jeg kan

ikke være enig med det ærede Medlem i hans Opfattelse, da jeg netop mener, at man ved Nedsættelsen af en saadan Kommission bør tage saa mange som muligt med, for at alle Folkekirkens Medlemmer kunne være medbestemmende om, hvorledes denne Kommission skal se ud, der skal tage hele det store Spørgsmaal op om Ordningen af Folkekirkens Forhold over for Staten. Vi hørte jo ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mente, at denne Kommission, saaledes som den blev, ikke vilde blive nær demokratisk nok, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds mente, at den vilde blive alt for demokratisk; jeg antager derfor nok, at den gyldne Middelvej, som vi kunne være tjente med, er funden der.

Jeg vil slutte med at sige, som jeg sagde før, at skulle vi videre frem ad den Vej og have noget ud af de kirkelige Lovforslag, tror jeg den eneste Vej at gaa er den, at vi straks nedsætte denne Kommission eller dette Udvalg paa den Basis, jeg her har antydnet saaledes, at vi lade Folkekirken ved direkte Valg af alle sine Medlemmer vælge Halvdelen af den og lade den anden Halvdel blive valgt saaledes, som Ministeren har foreslaaet i sit Forslag. Saa tror jeg, Vejen er aaben for, at der kan komme et frugtbart Samarbejde i Stand mellem de to Ting om Spørgsmaalet, og saa tror jeg ogsaa det er muligt at komme til et heldigt og lykkeligt Resultat paa dette Omraade baade for Folkekirken og det borgerlige Samfund.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg tidligere har sagt i denne Sag. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der ere komne fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og 6te Valgkreds (Hammerich). De to ærede Medlemmer ere jo nemlig fuldstændig enige i Slutningsresultatet. De ere begge to imod, hvad der her foreligger, og de ere ogsaa begge to imod de kirkelige Lovforslag, som jeg har søgt at fremme. De to ærede Medlemmer arbejde udmærket godt Haand i Haand sammen. De ønske begge to, at vi blive ved det bestaaende paa det folkekirkelige Omraade; det er nemlig det, de arbejde hen til. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ønsker at blive ved det bestaaende, fordi han godt ser, at man, naar man bliver ved det bestaaende, let